

ספרים חדשים

בשער. שירים מאת ל. אלמי.

אלה שהכירו את אלמי מתוך שיריו שנתסרסמו במכתבי עתים, אכזבה צפויה להם. אותם השירים לקחו לב בנינינותם הרבה, בצלצול הנראה כתכלית לעצמו והמשיב לאמנות הבטוי השירי את זכות קיומה הקדומה להיות מלטפת את חוש השמע לרונמה: אי לא לי עם לילה... היתה בהם פה ושם גישה רעננה ומבר שיחה, וגיקר העיקרים — היתה בהירות, חוט השדרה, מסגרת קבועה.

בקובץ השירים החדשים המזוהה בשער נעלמו דסגולות האלה ואינן. עתה משול אלמי לאדם, אשר שטף דבירו מבליע את משמעות דבריו, מבלי שתהא לדברים המפורדים הללו הויה

עצמית, הפתום שהוא נאה לנושאים הפתטיים כמולדת, עמל ורענ, אין לו כפי אלמי כל כח כנע, ורוא מניח אותך קר כקרת, וגם בהצליח אלמי לשקף משהו מאויר הארץ ומהלך נפשה, מיד הוא מ לל את המשחוי הנה ומפוררו בסו ידיו, עד שלבסוף אינך מבחין עוד בין שיר למשנהו ונולס יחד נראים כגל לבנים המחכות לבנאי. ההשאלות בדויות הן ואינן כחקבלות על הדעת, למשל: על שמי בשר... או: כשכלים בנאי צומחים ריסי עינים... תבריק לה שמתה שלוסה טכל להי, כחרב שלוסה מן הנדן...

אילו ידע היטן הצעיר למצוא דרך אל מוצותיו.